

En la vida social i intel·lectual de Granollers s'havia igualment distingit en fotes ocasions, fent gala del seu talent i de la seva cultura gens comú. El seu nom figura en tots els actes realitzats a la nostra ciutat en els quals es rendia culte a les lletres i a les arts, i molt particularment a la música, de la qual n'era un verdader apassionat.

Havia sigut un dels més entusiastes fundadors del Casino, havent ocupat distints càrrecs en la junta directiva de la nostra primera societat recreativa, entre ells el de president en més d'una ocasió.

Exercia la carrera de Procurador dels Tribunals i era Degà del cos de Secretaris judicials; el govern l'havia designat amb el nomenament de Cavaller de la Real Ordre de Carles III, i tothom, a la nostra ciutat, l'havia distingit així mateix amb l'estima i la consideració als quals s'havia fet acreedor en tots moments de la seva vida.

L'acte del seu enterrament, efectuat ahir matí, palesà prou l'afecte que els granollerins professaven al nostre malaguanyat amic, així com les simpaties de que gaudeix la seva distingida família, amb la qual ens hi uneixen llaços de verdadera amistat.

A les proves de consideració que, amb aital trist motiu, han rebut les famílies Bigas i Boët, els preguem que hi uneixin la nostra, més sincerament sentida.

Els seus familiars han perdut el ser volgut, el bon espòs, el pare amantíssim; Granollers ha perdut un bon ciutadà; però la Coalició ha tingut una baixa, en ses fileres, que molt difícilment podrà oblidar.

Reposi en pau!

Clar i català

Prescindim de protocolismes i anem al grà. Nosaltres designem als senyors Novellas, alcalde de Granollers, Xavier Flaquer, diputat de la Mancomunitat de Catalunya, i Francisco Torras, ex-diputat a Corts, per a que juntament amb els senyors que indiqui la Lliga Regionalista, entre els quals hi deurà haver-hi els senyors En Francesc Cambó, don Josep Puig i Cadafalch i l'alcalde de Barcelona, per a que es posin d'acord i es comprometin a lo següent:

Designar quines corporacions deuen ésser inspeccionades.

Sancions que hauran d'aplicar-se segons siguin els defectes descoberts.

Aconseguir prèviament la conformitat dels afectats per les inspeccions i el compliment dels acords.

Designació dels senyors que portaran a cap les inspeccions, deixant en llibertat absoluta als uns i als altres per a fer-ho.

Data en que aquestes començaran.

Aquest és el requeriment de que parlavem en l'article que ha motivat vostres fulles «Cont a única penya, —dèiem,— ens reservem el requerir-vos a que vosaltres feu el mateix».

Ens ratifiquem, doncs, i estem a les vostres ordres.

GORDI

Contestant a una insídia

No podem deixar sense rectificació quelcom que manifesta un setmanari local, referint-se al trascendental assumpte del canvi de traçat del ferrocarril de M. S. A. en aquesta ciutat i construcció de la nova estació de passatgers i mercaderies.

L'ex diputat a Corts senyor Torras, juntament amb el diputat provincial senyor Flaquer, emprengueren un viatge a Madrid, expressament per a fer entrega al director de la Companyia, don Eduard Maristany, de l'instància signada per l'Ajuntament i altres importants entitats i elements d'aquesta ciutat. El viatge fou combinat d'acord amb el digne president de la Junta de Reformes de Granollers i construcció del nou Hospital i Asil, don Francesc Ribas, qui avisà a nostres amics que el senyor Maristany es trobava a Madrid.

Donà la casualitat que dit senyor sortí per a Barcelona el mateix dia que sortiren per a Madrid els senyors Flaquer i Torras, creuant-se pel camí, i per aquest motiu l'instància abans referida fou entregada al Director adjunt, amb qui s'acordà que el mateix dia s'enviaria al senyor Maristany, amb una nota explicativa.

Tot seguit els comissionats telegrafieren a l'alcalde d'aquesta ciutat donant-li compte de l'entrevista i recomanant-li que per mediació del senyor Barangé dongués compte al senyor Ribas de tot quant acabem d'exposar.

El senyor Ribas, veïllant amb l'interès de sempre tot quant es refereix al càrrec que ostenta, s'enterà de l'arribada del senyor Maristany i anà a visitar-lo, junt amb el senyor Alcalde, Barangé, Ribas, Serra, etc. El senyor Maristany els donà compte de que el Director adjunt de la Companyia l'havia enterat de la visita dels senyors Flaquer i Torras, mostrant-los el document entregat per aquests senyors, que des de Madrid li havia tramès el Director adjunt.

Enterats amb tota cura d'aquest assumpte podem assegurar que aquesta és la veritat del fet, respecte el qual creiem no pot fer-se cap més comentari per l'ordre dels que ens han obligat a fer aquestes manifestacions, i així, mentre no s'ens digui el contrari, desistim que ho interpretés la respectable Junta de Reformes de Granollers i construcció del nou Hospital i Asil.

Vaia uns "trucos"!

Uns subjectes esquena-drets, sense cap relació amb les organitzacions obreres de la ciutat, varen repartir, la setmana passada, amb estudiada profusió, unes fulles que vomitaven cruents atacs i amenaces apocalíptiques contra els obrers que integren el Sindicat Unic.

Va ésser objecte de molts i animats comentaris el que, amb tot i no haver sentit Granollers la lluita entre els elements proletaris els quals es produeixen en plausible solidaritat, vingués, per part d'un dels sindicats bel·ligerants a voler torbar la pau regnant en nostra volguda ciutat.

Avui és ja unànime la creència de que el tal *reparto* de fulles obeeix a una tàctica, després de la celebració del míting sindicalista en la nit del divendres sant, tàctica que és digne corolari a la recomanació imprudent llençada en ciutat d'aquest districte per un significat

adversari polític nostre, de singular relleu, el qual, foragitat d'altres comarques de Catalunya, intenta venir a redimir-nos «amb plata i plom».

Sortosament nostres obrers saben de llegir i tenien ja esment del text asquerós de les fulles, que circularen profusament per Barcelona ja fa algú temps, abans de l'assassinat d'en Salvador Seguí, i que no tenien cap explicació a Granollers com no sia la de somniar en produir pànic entre el cos electoral.

Si els *trucos* que, per a guanyar les eleccions en aquest districte es reserva en Santiago de Riba, són tots del *calibre* del que ens veiem obligats a comentar, podem estar ben tranquils, esperant el resultat de la lluita que s'apropa.

NOTETES

Vostès hauran llegit un article que publica «Gent d'ara», en el número corresponent al dissabte, dia 24 de març, intitulat «Els Traïdors».

Doncs bé; segurament que l'articulista, en exposar tota aquella mena de consideracions desmenussant ço que significa un «traïdor», vol referir-se a algú que als de «Gent d'ara» els ha fet allò que s'en diu el «salt».

Nosaltres, que coneixem als lliguers i l'escola de Lliga, podem assegurar que la busca i captura del «traïdor» és un dels funcionaments més perfeccionats d'aquesta oligarquia funesta.

Fets recents, ens permetem assegurar que dos prohoms del regionalisme intentaren «honorar» amb tan «bell títol» a dos amics nostres de tota la vida, quals deshonestes proposicions foren dignament rebuïjades.

La Lliga, que en qüestió d'escrúpols ha perdut enterament la dignitat, en quant s'ha valgut del prevaricador i ha expremut d'ell tot el suc, recordant els versos del clàssic castellà, quan ja res més en pot treure, tirant-li en cara la seva falsia, li diu:

«El traïdor no es menester
siendo la traición pasada.»

I, apa; cap a cercar-ne un altre. I així, successivament.

D'això, ells en diuen «ètica política».

Però nosaltres, més catalans, sabem que en nostra bella parla s'anomena d'altra faisó. Més, no volem dir-ho.

Que cadascú li doni el nom que més li plagi.

Els de «Gent d'ara» ja han entrat al «desespero».

Calma, senyors; calma, que encara falten dies pel de les eleccions.

També té la seva importància el saber perdre, homes!

Al menys no ho demostreu; o sinó, se us esverarà el «galliner».

Ko-ko-ro-kok!!.

«La Veu de Catalunya», en parlar de les properes eleccions, diu que de 40 candidats que presenta Catalunya, el Govern sols en treurà uns 20.

Això, dit pel diari regionalista, és tot un símptoma; encara que seran molts més els diputats que sortiran enfront de la Lliga.

On és, doncs, el «tot Catalunya»?
Mandangueros!